

Statens Opgave at skabe passende ydre Betingelser, saa skulle vi ikke forlange Tilskud dertil af Københavns Kommune. Det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel) — jeg betegner det ærede Medlem saaledes, thi vi komme efterhaanden ind paa at betegne ærede Medlemmer paa forskjellig Maade; et æret Medlem betegnes stadig som det ærede Medlem fra Sydamerika, med hvilken Jøie veed jeg ikke — jeg siger altsaa, at det ærede Medlem fra Nørresundby ansøgte som Motiv, at der kommer en hel Del flere Fremmede til København end til det øvrige Land, navnlig Svenskere. De skulle i det kongelige Theater, og de skulle ogsaa paa Udstillingen, og da Københavns Statterydere kunne have Gavn af disse Svenskere, skulde Kommunen, ligesom den har ydet Bidrag til det kongelige Theater, ogsaa yde Tilskud til Kunstakademiet og Udstillingerne. Jeg veed ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke tog Livoli med, thi det søges dog mest af Svenskerne, og altsaa maatte Københavns Kommune ogsaa yde Tilskud til Livoli (Holsstein-Ledreborg: Det gjør den ogsaa!) Ja, det ærede Medlem er mere sagkyndig paa Livoli end jeg, kan jeg høre. Jeg veed ikke, hvilken Form dette Tilskud skulde have, men det vil jeg afvente. Jeg har med Villie stillet dette lidt barokt frem, thi det forekommer mig, at naar der her er Tale om med en ingenlunde stor Opoffelse fra Statens Side at ordne et Forhold overfor Kunsten, saa kan man paa ingen Maade sige, at Københavns Kommune, fordi dens Borgere kunne have nogle Stillingers Fordel deraf, ogsaa skal være med. Naar jeg paa et enkelt Punkt har nogen Betænkelse overfor dette Lovforslag, som jeg i det Hele paa det Bedste skal anbefale, da bestaar denne deri, at det forekommer mig, at man gaar den meget omtalte Udstillingsfond noget nær. Den sidste ærede Taler sagde vel, at nu vil Udstillingen blive bedre besøgt, og Budgettet for Udstillingsfonden vil da stille sig noget bedre, men det vide vi virkelig slet ikke; man kan ikke vide, hvilke Driftsomkostninger der kan komme frem osv. Efter Alt, hvad der er oplyst i Motiverne og i Landstingets Betænkning, som gaa meget nøie ind paa disse Forhold, forekommer det mig, at man gaar denne Udstillingsfond nær nok. Man skal tage sig iagt for at gaa dem saa nær, at det maatte kunde blive vanskeligt for den i Fremtiden at soutenerede de forskjellig Diemed, som den har. Det ærede Medlem fra Leire (Holsstein-Ledreborg) var inde paa dette Forhold fra et andet Synspunkt, idet han mente, at Udstillingsfonden kunde gjøre mere Nytte for Kunstneres Udvikling. Jeg forstod ikke, om han mente, at den skulde yde Understøttelse til Kunstnerne eller Understøttelse til Kunstens Fremme. (Holsstein-Ledreborg: Begge Dele.) Ja, Understøttelsen til Kunstnerne er jo et Diemed, den skal fyldestgjøre; men den anden Understøttelse til videre Uddannelse og desl. er jeg heller ikke bange for skal blive forsvært, thi det forekommer mig meget

naturligt, at de Mænd, der disponere over Fonden, maa sige, at et Hovedpunkt, som vi maa virke for, er at tilveiebringe gode Betingelser for Kunstneres Udvikelse. Det er naturligt, at de maa tage Sigte derpaa som Noget, der ligger dem nærmest. I saa Henseende nærer jeg ingen Frygt; men det forekommer mig, at man er her gaaet saa vidt, som det paa nogen Maade kan gjøres. Det forekommer mig, at naar man fra alle Sider proklamerer, at man staar med en saa mageløs Sympathi i denne Retning, og at det er afgjørende for os, hvorledes vort Land staar i kunstnerisk Henseende, og naar man tillige har Erkjendelsen af, at Kunsten ogsaa over en vis Indvirkning paa Industrien, saa er det Offer, der her fordres af Staten, ikke større, end der billigt kan forlanges; snarere er det, der fordres af Udstillingsfonden, nok saa stort, som man med Villighed kan kræve. Smidleritid vil det neppe nu, da det engang er foreslaet, kunne nytte Noget at forsøge at gaa mindre vidt i saa Henseende. Men hvad jeg skulde ønske, er, at man vil fremme Lovforslaget. Det følger af sig selv, og det veed enhver, at man maa undergive denne Sag en indgaaende Behandling. Men hvad angaar en kritisk Behandling i det Spor, som det ærede Medlem fra Leire (Holsstein-Ledreborg) slog ind paa, haaber jeg dog, at man vil gaa en lidt anden Vej, og jeg haaber med det ærede Medlem fra Københavns Amts 4de Valgfreds (Hørup), at vi i det Hele maa kunne naae nogle Resultater paa Lovgivningens Omraade i denne Samling, og at da denne Blomst maa blive en af dem, der tager sig bedst ud i den Samling af Løve, der forhaabentlig vil foreligge, naar vort Arbejde slutes iaar.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Det forekommer mig, at der igjennem de Forhandlinger som idag have været førte angaaende denne Sag, er gaaet en Anerkjendelse af Sagens store Betydning for den danske Kunst, som varskler godt for Fremtiden. Smidleritid er der fremhævet enkelte Betæneligheder, gjort nogle Indsigelser, som jeg skal søge at imødegaa. Først er da det finantsielle Hensyn fremhævet. Der spurgtes, om det ikke kunde være rigtigt, at man søgte at opnaa et større Tilskud hos Udstillingsfonden, eller at man gif til Københavns Kommune for at begjære Tilskud af den. Hvad det Første angaar, vil jeg henvise til de Oplysninger, som ere givne i Landstingets Betænkning, hvoraf det efter mit Skjøn fremgaar, at Udstillingsfonden, naar den skal svare til sit Formaal i Fremtiden, ikke er istand til at give noget større Bidrag. Et æret Medlem (Hørup) spurgte: Hvem er Udstillingsfonden? Dertil kan jeg svare, det er en Fond, som tilbels er grundlagt ved nogle tidligere forhaandenværende Kapitaler, og som forges ved Overtskudet af de